

opusdei.org

Štvrtok 3. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na štvrtok 3. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: sme
nosiťmi Kristovho svetla; šíriť
evanjelium prostredníctvom
bežnej práce; prirodzenosť
apoštolátu.

30.01.2025

JEŽIŠ HOVORÍ jazykom tých, ktorí Ho
počúvajú, jazykom nasiaknutým
bežným životom. Pýta sa napríklad:
„Vari je lampa na to, aby ju postavili
pod mericu alebo pod posteľ? A nie

na to, aby ju postavili na svietnik?“ (Mk 4, 21). Mnohí z jeho poslucháčov mali doma košík s puzdrom, čo bolo malé drevené vedro obdĺžnikového tvaru s objemom asi deväť litrov. Do tejto nádoby sa sypala najmä pšenica alebo múka; bola nevyhnutná na vykonávanie drobných obchodov, ako aj na výpočet desiatkov predpísaných zákonom. Lampy na domáce použitie sa zvyčajne vyrábali z bronzu, mali rôzne tvary, hoci najčastejšie sa používala kruhová základňa s otvorom v strede, cez ktorý sa lial olej. A napokon, svietniky boli často jednoduchým výklenkom v stene. Podľa niektorých archeológov nechávali Židia vo svojich domoch horieť lampu, pravdepodobne aby odohnali nájazdníkov.

Každý kresťan dostal svetlo Krista, ktorý prišiel na svet, aby rozptýlil tmu zla a smrti. Z milosti a

milosrdenstva Pána sme toto svetlo prijali do svojich sŕdc a ako Božie deti sme povolaní byť „nosiťmi jediného plameňa schopného osvetliť cesty ľudí na zemi“^[1]. Je to veľký dar a nesmierna úloha. V istom zmysle „je na nás, aby mnohí neuviazli v temnotách, ale aby kráčali po cestách, ktoré vedú do večného života“^[2]. „Učeník a kresťanské spoločenstvo sú svetlom vo svete, keď vedú druhých k Bohu a pomáhajú každému zakúsiť Božiu dobrotu a milosrdenstvo. Ježišov učeník je svetlom, keď vie žiť svoju vieru mimo úzkych priestorov (...). Byť svetlom. Nie však moje svetlo, ale Ježišovo svetlo: sme nástrojmi, aby Ježišovo svetlo mohlo dosiahnuť každého“^[3].

CHCEME PÁNA POSTAVIŤ na veľmi vysoké miesto, aby sa jeho svetlo dostalo ku každému. Ako však

môžeme túto evanjelióvú výzvu uviesť do praxe? Svätý Josemaría vysvetlil, že pre väčšinu kresťanov šírenie Kristovho svetla nespočíva v tom, že sa vzdajú bežných činností a venujú sa len hlásaniu Božieho slova; nespočíva ani v tom, že každý deň alebo každý týždeň jednoducho venujú nejaký čas zbožným praktikám alebo apoštolským aktivitám. Zakladateľ Opus Dei navrhol ambicióznejšiu cestu: byť svätými a apoštolmi pri vykonávaní svojho zamestnania alebo remesla.

„Ty a ja sme kresťania,“ napísal, „no zároveň, bez medzery v spojitosti, občania a pracujúci ľudia s jasne stanovenými povinnosťami, ktoré si musíme príkladne plniť, ak sa naozaj chceme posväcovať. (...)

Profesionálna práca — nech je akákoľvek — sa stáva lampášom, ktorý bude osvecovať vašich kolegov a priateľov. Preto tým, ktorí prichádzajú do Opus Dei — no moje

tvrdenie tiež platí pre všetkých vás, čo ma počúvate — zvyknem opakovať: vadilo by mi, keby mi povedali, že ten a ten je mojím dobrým synom — dobrým kresťanom — ale že je zlým obuvníkom! Ak sa nebude snažiť, aby sa poriadne naučil svojmu remeslu, alebo aby ho svedomite vykonával, nebude ho môcť posväcovať, ani ho ponúknuť Pánovi. A posväcovanie všednej práce, to sú akoby pánty na dverách pravej spirituality pre tých, ktorí— ponorení do svetských záležitostí — chcú žiť v dôvernom vzťahu s Bohom^[4].

Je veľmi povzbudivé vedieť, že naša práca, vykonávaná z lásky k Bohu a v duchu služby druhým, z nás robí ľudí, ktorí odovzdávajú Božie svetlo druhým. „Ak sa pozriete na zloženie elektrického spotrebiča, nájdete zostavu veľkých a malých drôtov, nových a opotrebovaných, drahých a lacných. Ak elektrický prúd neprejde

cez to všetko, nebude žiadne svetlo. Tieto drôty ste vy a ja. Boh je ten prúd. Máme moc nechať cez seba prejsť prúd, nechať sa použiť Bohom, nechať vo svete vzniknúť svetlo, alebo odmietnuť byť nástrojom a nechať šíriť tmu“^[5].

„LEBO NIČ nie je skryté, čo by sa nemalo vyjaviť, ani utajené, čo by sa nemalo dostať na verejnosť“ (Mk 4,22), hovorí Pán ďalej. Tieto slová majú eschatologickú hodnotu, ale zároveň nám pomáhajú uvažovať o tom, ako sa v našom každodennom živote odráža svetlo, ktoré v nás zapálil Kristus. Keď sa kresťan usiluje udržiavať živý dialóg s Bohom, jeho láska k dušiam ho pobáda hovoriť, deliť sa, prirodzene komunikovať, čo stretnutie s Ježišom znamenalo v jeho živote. Často sa to deje bez osobitného úsilia. Ale možno pri

iných príležitostiach bude potrebné
zvážiť veľkosť toho, čo je v stávke,
aby človek prekonal svoj vlastný
ostych.

„Tento ohľaduplný spôsob hlásania
Krista a jeho kráľovstva je skôr
povinnosťou než právom hlásateľa
evanjelia,“ povedal svätý Pavol VI.
„Rovnako i ľudia, ako bratia hlásateľa
evanjelia, majú právo počuť od neho
evanjelióvú zvesť spásy. Boh môže
spasiť, koho chce, a používa na to i
mimoriadne prostriedky, ktoré pozná
iba on sám. Jeho Syn práve preto
zostúpil na svet, aby nám svojim
životom a slovom ukázal primerané
prostriedky spásy. On sám nám
prikázal, aby sme poverení jeho
splnomocnením ďalej odovzdávali
toto zjavenie. Bude užitočné, ak si
každý kresťan a každý hlásateľ
evanjelia v modlitbe hlbšie premyslí
túto skutočnosť: Vďaka Božiemu
milosrdenstvu, ľudia sa môžu spasiť
aj inými cestami, než našou

evanjelizáciou. Ale či sa budeme môcť spasíť my sami, ak z nedbanlivosti, zo strachu alebo hanblivosti – svätý Pavol tomu hovoril *hanbiť sa za evanjelium* – alebo preto, že sme sa dali zviest' falošnými názormi, zanedbáme šírenie evanjelia? “[6].

Prosme našu nebeskú Matku o pokoru potrebnú na to, aby sme s jednoduchosťou otvorili svoje duše Ježišovi; a aby vďaka tomuto stretnutiu mnohí z nášho okolia prirodzene prijali Božie svetlo.

[1] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 1.

[2] *Ibid.*

[3] František, *Anjel Pána*, 9-II-2020.

[4] Svätý Josemaría, *Boží priatelja*, bod 61.

[5] Svätá Terézia z Kalkaty, *El amor más grande*, Ediciones Urano, Barcelona 2003, s. 67.

[6] Svätý Pavol VI, *Evangelii nuntiandi*, bod 80.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/stvrtok-3-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/stvrtok-3-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (13.04.2026)